

Et afgørende søslag om enorme

Nabostrid. I dag bliver det afgjort, om Kinas enorme territoriale krav i Det Sydkinesiske Hav er i strid med international lov. Dommen fra Den Faste Voldgiftsret i Haag kan få konflikten i Østasien til at eskalere.

Af Lasse Karner
laka@berlingskemedi.dk

B nyhedsanalyse

BEIJING: Det sker så godt som aldrig, at en sag ved Den Faste Voldgiftsret trækker globale overskrifter. Siden 1899 har domstolen været en instans for bilæggelse af internationale stridigheder. Ofte bag lukkede døre. Juristernes arbejde i det beskedne foretagende i Haag vækker normalt ikke den samme interesse som tilfældet er for andre domstole i nabolaget, hvor krigsforbrydelsessager og lignende er på dagsordenen.

Men de seneste tre år har retten behandlet en voldgiftssag af storpolitiske dimensioner. Afgørelsen falder i dag og kan få betydning for, hvordan stormagterne Kina og USA fremover kommer til at positionere sig over for hinanden i Asien, og i hvilket omfang Kina kommer til at dominere sine sydøstasiatiske nabolande militært.

Den ene part i sagen er Filippinerne. Den anden er Kina. De gør begge krav på overlappende havområder i Det Sydkinesiske Hav. Filippinerne mener, at de kinesiske krav, der omfatter størstedelen af havet, er i strid med FNs havretskonvention, som begge lande har underskrevet. Derfor valgte regeringen i Manila at søge en international afgørelse, hvilket fik opbakning fra Washington. De historiske bånd mellem Filippinerne og USA er stadig tætte – både politisk og militært.

Ifølge FNs havretskonvention har et land suverænitet over farvande op til 12 sømil fra kysten samt kontrol over økonomiske aktiviteter inden for 200 sømil, hvilket både gælder fiskeri, minedrift og olieudvinding. Store dele af de kinesiske krav handler om områder væsentligt længere væk fra landets

Kinesiske søofficerer er trukket i paradeuniformerne i anledning af markeringen af 19-årsdagen for Kinas overtagelse af Hongkong 1. juli 1997. På skottet hænger et foto af den kinesiske præsident, Xi Jinping, der ikke har tænkt sig at bøje sig, hvis Den Faste Voldgiftsrets kendelse går Kina imod. Foto: Scanpix

kyst end 200 sømil. Det er også tilfældet, hvis man medregner de kunstige øer, Kina de seneste år har bygget i Det Sydkinesiske Hav. Kravene bunder i historiske kendsgerninger baseret på gamle kort og opgørelser, lyder det fra Beijing.

Kina boykotter sagen

Kina har fra starten valgt at afvise filippinerens forslag om at lade en international domstol afgøre striden. I stedet har den kinesiske regering boykottet hele processen i Haag. Så uanset udfaldet vil det blive ignoreret, fast-

slår den politiske ledelse i Beijing kategorisk.

Det har ikke styrket Kinas chancer at være fraværende i Haag, men i Kina mener mange, at domstolen er mere eller mindre underlagt vestlige stater med USA i spidsen. Kina har i stedet brugt betydelige ressourcer på en international diplomatisk offensiv for at mobilisere støtte for landets synspunkter om, at domstolen ikke har mandat til at dømme i sagen, og at konflikten bør afklares mellem Kina og Filippinerne alene.

Listen over nationer, der offentligt støtter Kinas krav, er ikke lang. Flere gange har

lande, der ifølge det kinesiske udenrigsministerium var på Kinas side, afvist, at det skulle være tilfældet.

Når Den Faste Voldgiftsret er kommet frem til en afgørelse, har retten ingen beføjelser til at sørge for, at dommen bliver overholdt. Spørgsmålet er derfor, hvad Filippinerne og USA kan og vil gøre i en situation, hvor Kina taber i Haag, men vælger at se stort på det. Det afhænger i høj grad af den kinesiske reaktion på dommen. Kina frygter, at andre lande i regionen vil følge Filippinerne eksempel og lade internationale domstole se

Paris-terrorist på »feriekoloni«

Af Martin Tønner
mart@berlingske.dk

Retsfølelse. Afsløringen af, at Salah Abdeslam har en romaskine for sig selv i fængslet, vækker kritik.

BARCELONA: Det kan godt være, at Fleury-Mérogis-fængslet nær Paris er Europas største. Men når man – som for øjeblikket – spærrer 4.500 fanger inde i bygninger beregnet til 3.000, slipper pladsen op. Mange indsatte må sove på gulvet. Hårdkogte vane-forbrydere blandes med skræmte debutanter. Og på den baggrund virker forholdene for fængslets mest berømte fange, Salah Abdeslam, så meget desto mere påfaldende.

Abdeslam, der sidder i isolation tiltalt for at have deltaget i de islamistiske terrorangreb mod Paris 13. november sidste år, har et helt afsnit for sig selv. En kopi af den formodede terrorists celle står klar, hvis flytning af

en eller anden grund skulle blive nødvendig. Fra et tredje rum overvåges han 24 timer i døgnet af 16 kameraer. Endelig omfatter komplekset et motionsrum, der dog foreløbig kun er udstyret med en romaskine.

Det var især de eksklusive træningsforhold, der faldt det konservative parlamentsmedlem Thierry Solère for brystet, da han forleden aflagde uanmeldt besøg i fængslet, sådan som franske folkevalgte har mulighed for. Udenfor igen skrev Solère et brev til justitsministeren og spurgte, hvordan i al verden det kunne lade sig gøre i et totalt overfyldt fængsel – og i det hele taget. Brevet lagde han ud på Twitter, hvor motionsrummet gav anledning til ophidsede kommentarer fra en række højreorienterede politikere.

»Fængslet er som en feriekoloni for en person, som har erklæret krig mod Frankrig.« skrev Nicolas Dupont-Aignan fra partiet

Arnisan® Glycerin
giver velplejede hænder

En unik creme, der øjeblikkeligt trækker ind uden at efterlade hænderne fedtede. Suveræn til tørre og ru hænder, drøj i brug og et must-have i enhver taske eller skuffe.

Indhold: 42g
Vejl. udsalgspris
kr. 21,50

Kan købes på Apoteket eller hos **barneshop.dk**

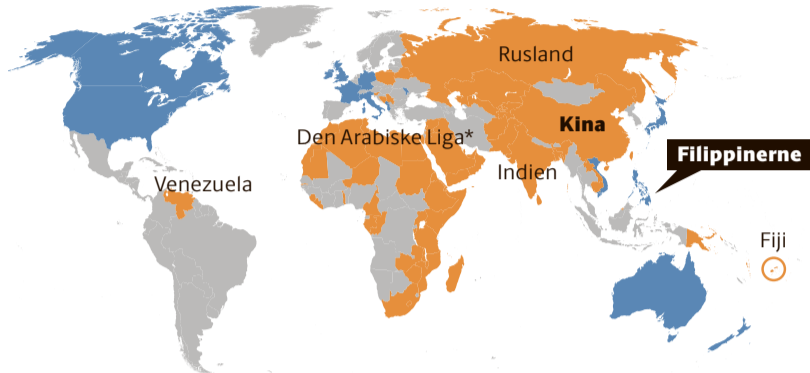
havområder

Er voldgiftsrettens afgørelse bindende for Kina?

Kan Den Faste Voldgiftsret i Haag dømme i en territorialstrid mellem Kina og Filippinerne om dele af Det Sydkinesiske Hav?

■ Lande, der siger ja ■ Lande, der støtter Kina i at voldgiftsretten er illegitim

Kinas version:

Cambodja, Fiji, Polen og Slovenien har offentligt tilkendegivet, at de ikke støtter det kinesiske synspunkt, på trods af hvad Kina siger. Faktisk har kun Papua Ny Guinea, Afghanistan, Vanuatu og nogle afrikanske stater offentligt erklæret sig enig med Kina.

Det siger landene selv:

*) Kina hævder at have støtte fra medlemmer af Den Arabiske Liga på grund af en fælles erklæring oven på det syvende ministermøde i det Kinesisk-Arabiske Samarbejdsforum. De fleste EU-lande har ikke udsendt selvstændige erklæring. Deres stilling er baseret på fælles erklæring fra EU.

BERLINGSKE INFOGRAFIK / MALLING KILDE / AMTI.CSIS.ORG

på lignende sager. Beijing vil givetvis være fristet af at sende et stærkt signal for at markere, at man er mere dedikeret og tænker mere langsigtet end USA.

To scenarier er de mest oplagte: I det mest afdæmpede af dem nøjes Beijing med at lade statspressen og udenrigsministeriets talsmand fordømme afgørelsen. Det vil næppe få konflikten til at blusse op. Men det kunne også ses som et svaghedstegn og en form for accept. Det andet scenarie er, at Kina skruer op for byggeriet af militære installationer og landindvindinger i Det Sydkinesiske Hav

eller indfører en såkaldt identifikationszone i luftrummet. Det gjorde Kina for tre år siden over Det Østkinesiske Hav og kræver i dag, at andre landes fly søger om overflyvningstilladelse, inden de flyver ind over området.

USA har i klare vendinger advaret Kina om ikke at optrappe striden på den måde. Men hidtil har USA ikke formået at afskrække Kina fra at øge sin tilstedeværelse i havene syd og øst for den kinesiske kyst. Uanset udfaldet i Haag er det derfor svært at tro, at de politiske og militære slagsmål om indflydelse i regionen er ovre.

bag tremmer

Debout la France, mens en Front National-talsmand så sagen som et eksempel på, hvordan »vi er til grin for vores egne skattepenge«.

Grundlovssikret ret til motion

Også tidligere premierminister François Fillon erklærede sig chokeret, men det var samtidig fra de konservative rækker, at kritikerne for alvor fik svar på tiltale.

»Folk får indtryk af, at Salah Abdeslam nyder femstjernede privilegier, og det er helt forkert,« sagde Georges Fenech, der leder en undersøgelseskommission i forbindelse med terrorangrebet i november, og tilføjede: »Men selv isolationsfanger er omfattet af grundlovens garantier, der blandt andet sikrer retten til fysisk aktivitet.«

Under alle omstændigheder kunne Thierry Solère under sit besøg i Fleury-Mérogis-fængslet også konstatere, at Abdeslam ikke

ligefrem synes at nyde tilværelsen bag tremmer. Det konservative parlamentsmedlem har til Journal du Dimanche fortalt, at Abdeslam virker plaget.

Den formodede terrorist holder sin celle nærmest manisk ren og i pinlig orden. Selv trivielle handlinger som at børste tænder foregår med lynhurtig, nervøse bevægelser. Og når han ikke slår tiden ihjel med at lave mad til sig selv, går den med timelang bevidstløs TV-kigning af realityshows. EM i fodbold gider han ikke se.

Abdeslam har reageret på afsløringerne ved at lægge sag an mod Solère for krænkelse af privatlivets fred.

»Hvorfor skal han have lov til at fortælle hele Frankrig de mest intime detaljer om min klient, som om han aflagde rapport fra et besøg i Zoo de Vincennes,« spørger Abdeslams advokat.

SoMe

»Jeg bliver så træt. Arbejder i en børnehave og selvfølgelig kyskes og krammes der. Ikke på munden, men på kind og toppen af hovedet«

Må pædagogen kysse dit barn på kinden?

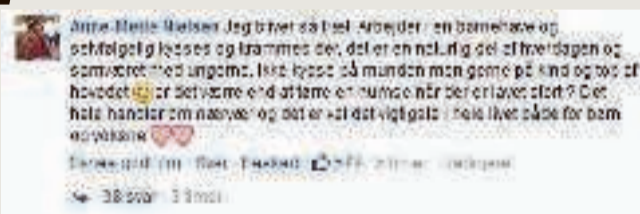
1 Over 600 delinger og 7.000 reaktioner på et døgn. Berlingske-kolumnen »Må pædagogen kysse dit barn på kinden?« har i den grad fået Facebook-brugerne til tasterne, og diskussionerne fortsætter her nogle dage efter publiceringen.

Journalist Nathalie Ostrynski indleder kolumnen med: »Jeg var på vej ud af vuggestuen en eftermiddag med min etårige søn i hånden, da pædagogen spurgte: 'Er det egentlig ok, at jeg giver din søn et kys på kinden eller på panden?' ... Først tænkte jeg, at det da er vildt«.

»Nu er det ikke kun børnene, der har tabt sutten på institutionens linoleumsgulv. Mine børn skal da blive kindkysset og bjørnekrammet lige indtil den dag, kassen med skiftetøj ikke længere bærer deres navn,« fortsætter hun.

2 Brugeren Anne-Mette Nielsen sætter for alvor gang i debatten med dette opslag, der mandag eftermiddag var det mest kommenterede:

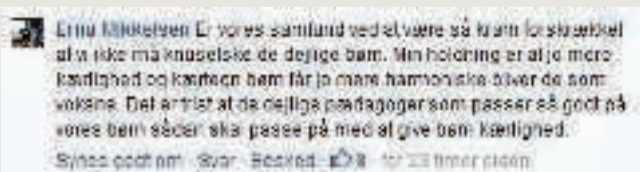
3 Mange deler Anne-Mette Niensens synspunkt, der dog udfordres af en mandlig bruger.

Han skriver, at »hvis det skal gøres yderligere tragikomisk, så er der sikkert ingen, der har noget imod, at kvindelige pædagoger gør det, for de kunne aldrig finde på at gøre børnene ondt ... men mandlige pædagoger fy oh fy oh fjø«.

En anden mandlig bruger supplerer, at hans barndomsven skiftede job fra pædagog til brolægger, fordi han blev træt af »skulende blikke fra kolleger og mistænksomme øjne fra forældre«. Det var tilsyneladende ikke velset, at den mandlige pædagog sad med børn på skødet og trøstede med krammere og kys i håret, som brugeren skriver.

Andre har helt andre oplevelser. En kvindelig bruger skriver for eksempel, at en dagplejemor »oversnavede« hendes søn, og at hun måtte finde en anden pasningsordning til drengen.

Flere brugere sætter desuden spørgsmålstegn ved, om Danmark er ved at blive for overfølsomt et land.

Christian Nørgaard Larsen
chla@berlingske.dk

